

174

Αρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22781

1740 Απριλίου 25

Διεκδίκηση ἀκινήτου

(σφραγίς)

1740 Απριλίου 25 Μύκονος

/² Τὴν σήμερον ὁ ἐνδοξώτατος καὶ ἐκλαυπρόβτατος ἡμῶν αὐθέντης Μεῆμετ Μπέης καὶ σε/³ρασκέρης τῶν βασιλικῶν φεργαδῶν ἐρχόμενος εἰς τὴν ἀκρότασιν τῆς διαφορᾶς ὅπου /⁴ εἶχαν ἀνάμεσόν τως ἡ κοινότη μὲ τὴν καιρὰ Μαρία γυναίκα τοῦ ποτὲ Γιαννάκη /⁵ Οστοβίκη /⁵ καὶ μὲ τὰ παιδιά του. Ἀφορμὴ διὰ κλεῖσμα ἀπάνω εἰς τοὺς Μύλους ὅποῦ ἔγύρευεν ἡ αὐτὴ Μαρία /⁶ |κατὰ τὴν διαθήκην του|, ὡσὰν οἰκοκυρὰ ὅποῦ τὴν ἀφήνει ὁ λεγόμενος 'Οστοβίκης εἰς ὅ, τι καὶ ἀν ἔχει εἰς τὴν Μύκονον /⁷ καὶ μὲ τὸ νὰ εἴναι παλαιᾶς ἡ ὑπόθεσης ἐπαρακάλεσαν οἱ προεστοὶ εἰς ὅνομα τῆς κοινότης τὸν /⁸ ἐδοξώτατον αὐθέντη καὶ ἐπῆγαν ἀπάνω εἰς τὸν τόπον καὶ ἐμίλησαν ὅλα τους τὰ δικαιώματα καὶ /⁹ τὰ δύο μέρη. Ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος οἱ προεστοὶ εἰς ὅνομα τῆς κοινότης, ως ἀνωθεν λέμε, καὶ /¹⁰ ἀπὸ τὸ ὄλλο μέρος ἡ καιρὰ Μαρία μὲ τὰ παιδιά της καὶ ὁ ἀνωθεν αὐθέντης στοχαζόμενος /¹¹ καταλεπτῶς καὶ μὲ ἀκρίβειαν ἔκραξεν | τὴν ὑπόθεσιν | τοὺς πλέον γέρουτας ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐρώτησαν /¹² ἐπιπόνου διὰ αὐτὸ τὸ κλεῖσμα πόσου ἦτον καὶ ποῦ ἦτον. Καὶ τοῦ εἶπαν καὶ τοῦ ἔδειξαν ὅσου /¹³ ἔθυμοῦταν ἀπάνω - κάτω καὶ τὴν ἐνδοξότητα του ἐπιφέρουσεν νὰ ἔβγει πρῶτον μία στράτα νὰ πη /¹⁴ γαίνουν οἱ σωγιάδες εἰς τὰ πράγματά τους καὶ νὰ ἔρχονται εἴκοσι τέσσερα ποδάρια εἰς τὸ πλάτος /¹⁵ καὶ ὅσος τόπος ἀπομείνει νὰ τὸ ἐμοιράζει ἡ κοινότη μὲ τὴν ἀνωθεν Μαρία καὶ ταῦτα της ἀ /¹⁶ πὸ βόρια ως νότια [ῶς] ως ἔκει ὅποῦ ἔδειξαν οἱ ἀνωθεν γέροντες. Τοιούτοις λόγοις ἔκρινεν καὶ ἀποφάσι /¹⁷ σεν ἔκαθαρίζοντας ὅτι πᾶσα καιρὸν ὅποῦ θέλει νὰ κτίσει ἡ καιρὰ Μαρία γῆ τὰ παιδιά της /¹⁸ γῆ ἄλλος τινὰς μέσα εἰς τὴν πάρτην ὅποῦ τῆς πέσει νὰ θεωρεῖται | πρῶτον | μὲ ἀκριβείαν καὶ στόχασιν πολ /¹⁹ λὴν τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ἀνθρώπους πρακτικοὺς καὶ σιογαστικοὺς καὶ ἀν δὲν βλάπτουν τοὺς Μύλους /²⁰ νὰ κτίζουν εἰ δὲ καὶ βλάπτουν νὰ μὴν κτίζουν καὶ νὰ πλερώσει ἡ Μαρία καὶ τὰ δικτὼ ριάλια /²¹ ὅποῦ τὸ εἶχεν ἀγορασμένο ἡ κοινότης κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Γιαννούλη Χαδεμένου καὶ /²² εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος θέλει βάλει τὴν βοῦλα του ὁ ἀνωθεν αὐθέντης καὶ τὰ ἔξης.

175

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1740 Σεπτεμβρίου 1

Παροχὴ διόδου. Ἐπιβλαβεῖς ἐγκαταστάσεις

Κόπια

1740 Σεπτεμβρίου 1 Μύκονος

/² Τὴν σήμερον οἱ ἐπίτροποι τῆς Κοινότης ὁ σιδόρ Ζωρτζάκης Σκούταρης καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ

κύρ Δημήτρης Γρυπάρης /³ έρχομενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσον τοῦ Γιαννάκη Παγανῆ /⁴ καὶ Θεοδώρ(ας) τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Φούσκη. ’Αφορμή διὸ μία ταράσα ὅπου ἀγόρασεν ἡ ὅμοια /⁵ Θεοδώρα ἀπὸ τὸν Χατζῆ - Μᾶρκο Φαμελίτη σήμερον γρόνοι δεκαφτὰ καθὼς τὸ στρουμέντο /⁶ τῆς φαίνεται καὶ σήμερον θέλοντας τὴν αὐτὴν ταράσα νὰ τὴν ἐκτίσῃ καὶ γυρέβοντας νὰ κάθημη μονῇ καὶ πόρτα διὰ νὰ περιῆ ἀπὸ τὴν σκάλα τοῦ ὅμοιου Γιαννάκη τῆς ἐναντιήθην /⁸ ὁ ὅμοιος Γιαννάκης μὲ πολλὴν στενοχωρίαν λέγοντας πώς δὲν ὑποφέρει κατ’ οὐδενοῦ /⁹ τρόπου νὰ τῆς δώσῃ οὔτε τὴν σκάλα του ὅπού εἶναι σήμερον ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν χρόνοις ὁ /¹⁰ ἥτον σκάλα τοῦ σπιτιοῦ του μοναχοῦ καὶ τῶν δωμάτων. ”Οθεν, μὴν κάνοντας καλὰ /¹¹ ἀνάμεσά των ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνην καὶ ἐμίλησαν κά/ /¹²θε τους δικαίωμα καὶ ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη διὰ περισσοτέρων κατανόησιν καὶ ἔρε/ /¹³βναν τοῦ δικαίου ἔκραξαν τὸν αὐθέντη Ζωρτζάκη Μπᾶο καὶ κύρο Ρίζο /¹⁴ Σκούταρη καὶ σιδρ Μιχέλη Βιτάλη καὶ Πρωτοψάλτη Γρηγόρι(ον) καὶ ἐπῆγαν ὅλοι /¹⁵ μαζὶ ἀπάνω εἰς τὸν τόπον καὶ μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν καὶ στόχασιν ἐγροίκη/ /¹⁶σαν πληρέστατα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὰ ὅσα εἶχαν νὰ εἰποῦν καὶ νὰ ἀποδεῖ/ /¹⁷ξουν· καὶ δὴ λοιπὸν ἀποφασίσαν τούτους μαζίν ἐν καθαρῷ συνειδότι ὅτι /¹⁸ κτίζοντας ἡ Θεοδώρα τὴν ταράσα τῆς νέης ἡμέρας νὰ κάμη ἀγνάντια /¹⁹ τοῦ Γιαννάκη τοῦ σπιτιοῦ οὕτε πόρτα οὕτε πορτοποιία οὐ μπουντίους φέγγε /²⁰ ἀπὸ τὴν σκάλα του νὰ ἔχῃ καρμίαν μετοχή, ἀλλὰ νὰ εἶναι | καθὼς ἥτον παλαιόθεν |, ἡ σκάλα τοῦ Γιαννάκη /²¹ διὰ τὸ σπίτι του καὶ διὰ τοὺς ἄνωθεν ταράσεις. Τόσον μόνον νὰ ἔχῃ ἀδεια ἡ Θεο/ /²²δώρα νὰ κάμη ἐνα παραθύρου ὁρδινάριον ἀπὸ τὸ ἀγνάντιον τοῦ /²³ Γιαννάκη, μὰ νὰ τὸ κάμη σὲ τόπον ὑψηλὸν γῆ ὅπου νὰ μὴν εἶναι ἡ θεωρία /²⁴ του μέσα εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γιαννάκη διὰ φύλαξιν τῶν πραγμάτων τῆς τιμῆς. /²⁵ Τοιούτης λογῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑποκάτωθεν καὶ τὰ ἔξ/ /²⁶γε.— /²⁷= Τζωρτζῆς Μπᾶος βεβαιώνω.—

/²⁸= Τζωρζος Σκούταρης ἐπίτροπος βεβαιώνω.—

/²⁹= Δημήτρης Γρυπάρης ἐπίτροπος βεβαιώνω.—

/³⁰= Ρίζος Σκούταρης βεβαιώνω

/³¹= Μιχελῆς Βιτάλης βεβαιώνω.—

/³² ὁ Πρωτοψάλτης Γρηγόριος καὶ / νοτάριος δημόσιος.—

